

Praktično usposabljanje Erasmus + pri delodajalcu v tujini

Dijaka v Kataloniji reševala problem čajnih vrečk

Mesec dni zdoma spremeni človekov pogled na svet

Če želi dijak izkusiti življenje na lastno pest, je praktično usposabljanje v tujini odlična priložnost. Spoznavanje delovnega okolja v tuji kulturi več kot 1.300 kilometrov stran od doma je dobrodošel izziv. Prve izkušnje z življenjem izven "hotela mama" znajo biti neprijetne; sploh, če se znajdeš v angleško negovorečem okolju. Ampak vse je odvisno od lastne iznajdljivosti.

Dijaka tretjega letnika strojne šole Šolskega centra Postojna **Matija Stražišar** in **Tilen Podboj** sta maj preživela v Kataloniji, v mestecu Ripoll. V podjetju *Fundacio Eduard Soler* – podjetju z bogato tradicijo in obvezo, da še šolajočim ponuja dober vpogled v različne tehnološke procese – sta opravljala obvezno praktično usposabljanje. Da jima tega ni bilo treba opravljati v Sloveniji, jima je omogočil program Evropske unije *Erasmus+*. Ta skrbi, da lahko izbrani dijaki delovne in praktične izkušnje pridobijo v tujini.

Delovni dan v Kataloniji

Njun sedemurni delavnik je bil tako namenjen prav posebni nalogi: od prvega dne sta spoznavala poseben stroj, ki mora v škatlo spustiti po petnajst čajnih vrečk. Ko je polna, stroj začne polniti novo škatlo, napolnjena pa nadaljuje pot v pakirni oddelek. Namen naprave je predvsem skrajšati zamudno ročno štetje čajnih vrečk, v živilski industriji pa je tako ali tako treba paziti tudi na higieno, ki je na veliko višji ravni pri strojnem delu, kot če se tega lotijo ljudje. Stroj, ki ga še ni na tržišču, je bilo treba še izboljšati, Matija in Tilen pa sta tako v naslednjih dnevih in tednih sprva s papirjem in lepilnim trakom, nato pa tudi z računalniškim modeliranjem pripravljala izboljšave. Nekatere enostavnejše kose sta izdelala, druge, kompleksnejše, pa so nadrejeni poslali v izdelavo šele po njuni vrnitvi v Slovenijo. Dobro delo je bilo opaženo, delodajalci so znali ceniti njun vloženi trud. Proti koncu njunega praktičnega usposabljanja so vsi vzeli nekaj več časa za njiju in jima pokazali še programiranje računalniško vodenega stroja, na katerem sta si tudi izdelala spominski izdelek.

Prosti čas je bil dobro izkoriščen

Na svoj račun pa je prišla tudi potovalna žilica Matije in Tilna. Ker oba rada potujeta in raziskujeta, sta veliko prostega časa izkoristila za odkrivanje te katalonske pokrajine. Zlasti prosti konca tedna so bili namenjeni odkrivanju novega. Kolesi sta naložila na vlak in kolesarila po severu Katalonije, mimogrede skočila še v Francijo, plezala po Pirenejih in bližnjih hribih okrog Ripolla, se potepala po Barceloni, glavnem mestu te pokrajine.

Samostojno življenje v Kataloniji

Poleg dela v tujini se je bilo treba priučiti tudi samostojnega življenja – v lastnem stanovanju, kar je bila za še ne 18-letna najemnika prava preizkušnja. Prvič sta morala sama poskrbeti, da ne bosta lačna ali pa da ne bo zmanjkalo čistega perila. In to povrh vsega v mestu, kjer se angleško ne govori, pa še špansko bolj malo, saj je Ripoll ponosno katalonsko mesto. Enajst tisoč prebivalcev, ki živi v njem, ceni svoje korenine, saj zanj pravijo, da v njem obiskovalca na vsakem koraku spremlja zgodovina. Domačini so zlasti ponosni na to, da se je ravno pri njih začela revolucija, po kateri se je Katalonija znebila nadvlade Mavrov. Sprehod po mestu mimo emblematičnega samostana, enega najlepših v državi, mestne hiše ali glavnega trga temu zagotovo pritrди. Danes mesto na novejši in starejši del ločujeta reki, ki se stekata ravno v njegovem središču. Majhno in povezano mestece, v katerem se vsi dobro poznajo, je lepo pozdravilo tudi oba Slovenca in ju toplo sprejelo. In kako bolje spoznati tisto, po čemer je Španija skorajda najbolj znana? *Fiest*, takšnih in drugačnih zabav, seveda tudi v Ripollu ni manjkalo, mesec dni pa je bil ravno dovolj, da bo katera od njih ostala v zares lepem spominu. Morda

ravno najpomembnejša, tista ob godu *svetega Eudalda*, ki je zavetnik mesta. Meščani so si zanjo vzeli kar štiri proste dneve in jih ob številnih zabavah in sprevedih dobro izkoristili.

Praktično usposabljanje je bilo dobrodošla izkušnja

Zdaj, ob koncu šolskega leta, ko sta nekaj časa že doma, Matija in Tilen pravita, da bi takšno izkušnjo z veseljem še enkrat ponovila. Na samostojno življenje sta se hitro navadila, tudi težave s slabo internetno povezavo - ves čas, da domači ne bi ostali brez ažurnih informacij, sta pisala tudi blog - bosta kmalu pozabila. "V Ripollu sva se imela res lepo in sva si želela prakso še malo podaljšati. Ampak dom je samo eden in zato nezamenljiv", še povesta.

Matija Stražišar in Tilen Podboj